

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. března 2018 **odvolání obžalované P. T.** narozené , a státního zástupce, proti rozsudku Okresního soudu Praha – západ, číslo jednací 14T 104/2017 – 300, ze dne 12. října 2017, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), c) trestního řádu se napadený rozsudek **ruší**.

Podle § 259 odstavec 1 trestního řádu se věc **vrací** soudu I. stupně.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaná uznána vinnou přečinem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku a byla odsouzena podle § 147 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců. Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku jí byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvaceti čtyř měsíců. Podle § 67 odst. 2 písm. b) a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku jí byl dále uložen peněžitý trest ve výměře 30 denních sazeb po 1 000 Kč, celkem trest ve výměře 30 000 Kč. Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku byl pro případ, že by peněžitý trest nebyl obžalovanou vykonán, stanoven obžalované náhradní trest odnětí svobody v délce 1 jednoho měsíce. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku jí byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu dvaceti čtyř měsíců. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovaná P. T. nar. 12. 10. 1980, uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, částku ve výši 37 128 Kč a poškozenému M. R., nar. bytem – částku ve výši 74 219 Kč.
2. Uvedeného přečinu se dopustila obžalovaná podle skutkových zjištění okresního soudu dopustila tím, dne 8. 9. 2016 v 15:30 hodin řídila, v pravém jízdním pruhu na silnici v ulici Uhříněvské, v obci Průhonice, okr. Praha – západ, ve směru jízdy na Uhříněves, osobní automobil tovární značky Mercedes Benz, registrační značka , načež v km 0,189, s vozidlem nejprve přejela do levého jízdního pruhu, načež ihned přejela i přes podélnou čáru souvislou vyznačenou na silnici vodorovnou dopravní značkou “V1a“ a dále odbočovala vlevo přes protisměrný jízdní pruh ve směru k vedlejší místní komunikaci a to v době, kdy se v levém jízdním pruhu již nacházel motocykl tovární značky Harley Davidson, registrační značka , řízený M. R. nar. v důsledku čehož narazila levou zadní částí vozidla do přední části motocyklu, přičemž při tomto střetu a následném pádu utrpěl M. R. komplikovanou zlomeninu dolního konce obou kostí pravého předloktí a další poranění, čímž byl omezen v obvyklém způsobu života po dobu nejméně šesti týdnů.
3. Proti tomuto rozsudku podali obžalovaná a státní zástupce v zákonné lhůtě odvolání. Odvolání obžalované, odůvodněné její obhájkyň, směřuje do všech výroků rozsudku. Odvolání státního zástupce bylo podáno v neprospěch obžalované proti výroku o trestu.
4. Obžalovaná má za to, že okresní soud hodnotil provedené důkazy toliko v její neprospěch. Je sporné, zda porušila důležitou povinnost. Poškozený řidič motocyklu M. R. (dále jen poškozený) přitom porušil § 17 odst. 5 písm. e) zákona o silničním provozu. Znalec z oboru dopravy vypracoval variantní posudek, druhá varianta měla vést ke zproštění obžalované obžaloby. Tento posudek navíc považuje za nepřesvědčivý a poukazuje na to, že Mgr. M. F., zastupující při hlavním líčení dne 4. 9. 2017 obžalobu, měl sám uvést, že jej posudek

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

„příliš nepřesvědčil“, což sice není uvedeno v jeho písemném vyhotovení, ale lze to dohledat ve zvukovém záznamu hlavního líčení. Působí podle ní zvláště, pakliže při pokračování hlavního líčení dne 12. 10. 2017 se naopak státní zástupkyně JUDr. Věra Najmanová odvolává na závěry posudku. Odlišné nazírání dvou státních zástupců na uvedený posudek podtrhuje její nedůvěru ve fungování justice. Zpochybňuje věrohodnost výpovědi poškozeného s tím, že vzhledem ke skutkovým okolnostem působí účelovým dojmem. Pochybnosti podle ní vzbuzuje i jeho prohlášení v insolvenčním řízení, kde hovoří o tom, že jeho závazky vznikly z účasti na dopravní nehodě, přitom v probíhajícím trestním řízení mluvil o jím nezaviněné nehodě. Upozorňuje na problémy, které měl poškozený na místě nehody, kdy nebyl schopen nadýchat ke zkoušce dechovým analyzárem potřebný objem vzduchu, na jeho odmítnutí odběru krve v nemocnici a nakonec absolvování dechové zkoušky s odstupem tří hodin. Tvrdí, že nebyla vzata v potaz výpověď svědka M. O vině obžalované existují důvodné pochybnosti, nebylo prokázáno, že se dopustila trestného činu. Navrhl, aby krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušil napadené rozhodnutí a podle § 259 odst. 3, věta první, sám ve věci rozhodl o zproštění obžalované obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu.

5. Státní zástupce brojí proti tomu, že obžalované byl uložen nejnížší možný trest odnětí svobody a dále podle něj též mírný trest zákazu činnosti. Tyto tresty neodpovídají tomu, že obžalovaná má záznamy v evidenční kartě řidiče, nebyla po nehodě aktivní při poskytování první pomoci poškozenému, neprojevila lítost nad následky nehody, neprojevila sebereflexi, nesnažila se jakkoli odčinit její následky ani se poškozenému formálně neomluvila. Navrhl, aby krajský soud při nezměněném výroku o vině zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a uložil obžalované trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu 24 měsíců, peněžitý trest ve výši 30 – 50 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 36 – 42 měsíců.
6. Z podnětu podaného odvolání krajský soud podle § 254 odst.3 tr. řádu z hlediska vytýkaných vad přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku i správnost postupu, které jeho vydání předcházelo, a posoudil věc takto:
Okresní soud se snažil věnovat objasnění věci patřičnou pozornost a provedl v souladu s trestním řádem řadu důkazů, které se na podkladě přípravného řízení nabízely, jeho rozhodnutí je však zatíženo nedostatky, které je třeba v dalším řízení před okresním soudem odstranit. Okresní soud se důvodně opírá při svých skutkových závěrech zejména o znalecký posudek z oboru dopravy. Správně z něj dovodil, že obžalovaná jen nepřejížděla do levého jízdního pruhu, ale navíc ještě odbočovala přes podélnou středovou čáru vlevo na komunikaci k firemním areálům a tento úkon konala v době, kdy se v levém jízdním pruhu již nacházel s motocyklem poškozený.
7. Okresní soud však pochybil tím, pokud do výroku rozsudku nekriticky přejal popis skutku ze znělky obžaloby. K dopravní nehodě totiž nedošlo tak, že by obžalovaná narazila levou zadní částí jí řízeného automobilu do přední části motocyklu, jak je nesprávně uvedeno ve výroku o vině. Nehodový děj byl opačný, neboť poškozený narazil přední částí motocyklu, do již odbočujícího automobilu, a to v oblasti za jeho levým zadním kolem.
8. Ze strany poškozeného se před dopravní nehodou nejednalo o manévr přejíždění, jak chybně argumentuje obžalovaná, ale o přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého, upravené v § 12 zákona č. 361/2000 Sb. Pro projednávanou věc je rozhodující, který z účastníků dopravní nehody započal jako první manévr přejíždění z pravého do levého jízdního pruhu a zda na něj druhý účastník měl možnost reagovat.
9. Znalec z oboru dopravy zpracoval posudek variantně, popsal i technickou přijatelnost výpovědí, na základě nichž určil varianty. Při obou variantách je znalcem konstatováno, že motocykl se v době, kdy obžalovaná začala vjíždět do levého jízdního pruhu, v tomto pruhu již nacházel. Rozdíly jsou ale v čase, po který se v něm nacházel a v dráze, kterou ujel. V případě prvním (motocyklista se pohyboval v levém pruhu) by se jednalo o skutečně fatální pochybení

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

obžalované. V případě druhém (motocykl vyjel do levého jízdního pruhu zpoza vozidla řízeného svědkem M■■■■) by se jednalo o její chvilkovou nepozornost.

10. Okresní soud ale nevysvětlil, kterou z variant nehodového děje vzal za prokázanou. V tomto směru je pak jeho rozsudek nepřezkoumatelný. Přitom se jedná o zásadní otázku, mající vliv nejen pro posouzení viny obžalované, ale následně i na ev. hodnocení závažnosti stíhaného jednání, druh a výměru ukládaného trestu.
11. Pokud obžalovaná zpochybňuje znalecký posudek z oboru dopravy, krajský soud tento pohled nesdílí. Znalec postupoval při vypracování posudku korektně, řešil problematiku dopravní nehody i z pohledu svědka M■■■■ na jehož výpověď se jinak obžalovaná, na podporu své obhajoby, odvolává.
12. K námitkám ohledně rozdílného hodnocení znaleckého posudku státními zástupci, se není třeba vyjadřovat, hodnocení důkazů je výsostným právem procesního soudu, nezávislým na přesvědčení jakékoli strany řízení.
13. Pokud jde o tvrzené ovlivnění poškozeného alkoholem. Jen těžko je možno vycházet z výpovědi spolujezdce obžalované, svědka F■■■■ D■■■■ který zjevně vypovídal o nehodě nevěrohodně (viz nejen znalecký posudek z oboru dopravy, ale i poškození vozidel v rozporu s verzí tohoto svědka a výpověď svědka P■■■■ M■■■■). Lze konstatovat i to, že z provedených důkazů nevyplynou žádné skutečnosti, nasvědčující tomu, že by jednání poškozeného, jeho reakce, byly ovlivněny návykovými látkami (např., že by pozdě reagoval na počínání obžalované).
14. Z výše uvedených důvodů krajský soud napadený rozsudek podle § 258 odstavec 1 písmeno b), c) tr. řádu zrušil a podle § 259 odstavec 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně k novému rozhodnutí.
15. Jeho úkolem především bude všechny provedené důkazy znovu jednotlivě i ve vzájemných souvislostech zhodnotit a vyvodit z nich, stavu věci i zákonu, odpovídající skutkové a právní závěry. Dále je třeba, aby okresní soud odůvodnil své rozhodnutí v souladu s § 125 tr. řádu, zejména vysvětlil, jakou variantu nehodového děje vzal za prokázanou a proč. V případě uznání viny obžalované, by měl zjištěné variantě nehodového děje odpovídat uložený trest a v rozsudku by měl soud vysvětlit i to jakými úvahami se při stanovení druhu a výměry trestu řídil (§ 39 tr. zákoníku). Pokud zvolí stejné druhy trestu jako nyní, měl by zejména uvést, jakými úvahami byl veden k tomu, že u stíhané nedbalostní trestné činnosti v dopravě, za jím zjištěného stavu věci, dospěl k potřebě uložení takové kumulace trestů – tedy trestu podmíněného, peněžitého i trestu zákazu činnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 27. března 2018

JUDr. Jitka Sochorová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková